

PRISPEVEK NAŠEGA OBČANA CIRILA STANIČA

Avtobusne proge Ljubljansko barje – Trnovo – mestno središče

Avtobusne proge št. 1, 6 in 9 so v merilu mesta najbolj gospodarne. Vse tri so najbolj dolge. Vse peljejo od skrajnega juga do severa mesta.

Na progah številka 1, 6 in 9 je še nakazana gradnja bodočega tramvaja. Sedanja proga št. 17 pripelje potnike v KS Trnovo, kjer prestopijo v avtobus št. 1. To so potniki iz Ljubljanske barje, ki potujejo prvenstveno v mestno središče. Izstopajo na Trgu osvoboditve in pred pošto. Potniki z Barja niso zadovoljni s predlogom »Integrala«, da bi se vozili v središče mesta za Gradom in Poljanami ter po Resljevi cesti do kolodvora in nazaj. Okolica kolodvora je že sedaj vse preveč prometno obremenjena. To velja tudi za Resljevo in Poljansko cesto. Prebivalci Mirja, kjer imamo tudi več fakultet, devet inštitutov, dva doma starejših občanov, kopališče itd., ne prestopajo, da bi vozila sedanja proga št. 9 vsaj delno skozi Mirje po Finžgarjevi ulici, ah, da bi imeli vsaj avtobusno postajališče.

V novih blokhi v Trnovem, se je že naselilo cca 300 novih prebivalcev. Vse te uporabnike moramo ob presoji novih prog upoštevati! Iz Kardeljeve ceste bosta speljani dve tramvajski progi. Ena v smeri ceste v Rakovo Jelšo in nove Ljubljane, ena v smeri Ceste v Metni log – nova mosta preko Grabna in Ljubljane po Jurčkovi poti do industrije na Rudnik. Temu primerno je treba že sedaj avtobusni progi skozi Mirje, Trnovo, Rakovo Jelšo, Bar-

je, Murgle, Kolezijo, nakazati v dveh, po možnosti ločenih fazah, in to tam, kjer živijo in delajo uporabniki. Ko že bodo tramvaji vozili, pa bo treba za Barje uvesti samostojno traso tja do središča mesta v kolikor ne bo upeljano prestopanje iz avtobusa v tramvaj. Podjetje Integral je nakazalo željo, da se prebivalci tega območja odločijo za proge, ki bodo njim najbolj odgovarjale.

Da pospešimo to reševanje, ki trenutno najbolj prizadene Barje, Jurčkovo pot, Trnovo, Kolezijo in Mirje prosim, da se znova prouči prikazani predlog, ki naj bi veljal do uvedbe tramvaja.

Utemeljitev predloga:

Kardeljeva cesta gre v izgradnjo še letos. Na njo naj se prenese eno progo za Mirje, Kolezijo, Murgel, Rakovo Jelšo ter Zelenega loga. Poteka naj vsaj po Finžgarjevi ulici mimo inštitutov do kopališča, mimo doma upokojencev in dalje po zeleni poti za potrebe Murgel ter nato na novo Kardeljevo cesto za Rakovo Jelšo in Zelenega loga.

Druga proga naj bi šla po Finžgarjevi ali Mirju na Emonsko cesto za potrebe Krakovega, mimo cerkve za potrebe Trnovega in dalje po Jeranovi ulici preko novih mostov na Jurčkovo pot do Rudnika za potrebe celotne Lavrice. Vsi moji predlogi, da bi šla ena proga iz Barja neposredno v mestno središče so strokovnjaki zavrnili, brez pojasnila.

drugi – pa naj bi zbrali v petih letih z različnimi odstotki prispevkov 2.500 milijonov dinarjev. Ostala sredstva bodo zagotovili komunalna skupnost, krajevni vodovodi in delovne organizacije s sedežem v krajevni skupnosti Ig.

Kaj nameravajo narediti s temi mogočnimi sredstvi v prej navedenih naseljih?

Seveda obstaja podroben program, a mi bomo – za primerjavo drugim krajevnim skupnostim – našli nekaj najbistvenejših objektov. V generalni razvrstitvi so jih razporedili takole: izgradnja in obnova vodovodnega omrežja, ureditev in asfaltiranje krajevnih cest, izgradnja kanalizacijskih omrežij, postavitev javne razsvetljave ter financiranje dokumentacije za družbeni center krajevnih skupnosti.

Dodajmo še nekaj oprijemljivejših nazivov objektov: na Igu, na primer, drugotni kanalizacijski vodi po naselju in okrog tri tisoč metrov asfalta na krajevnih cestah. V Mateni, med

drugim, zamenjava dotrajanih vodovodnih cevi, položitev novih cevi, postavitev hidrantov in asfaltiranje ceste Iška Loka – Matena. V Iški Loki naj bi kot del programa uresničili položitev drugotnih kanalizacijskih vodov po vasi in dobili asfaltno povezavo na relaciji Iška Loka – Ig in Iška Loka – Ižanska cesta. Za Kot bo verjetno najobsežnejša naloga ureditev 2700 m asfaltirane ceste Staje – Kot – cesta Iška vas. Na Kremenci naj bi med drugim zamenjali dotrajane vodovodne cevi in postavili hidrante. Tako nalogo bodo izpeljali tudi v Dragi, kjer pa naj bi se po asfaltu pripeljali celo do lovske kočice. Prav v vseh krajih, pa tudi v Sarskem, naj bi dobili nove svetilke javne razsvetljave oziroma na primer 1200 asfaltirane ceste, kot bo to med Dobravco in cesto na Golo.

Krajani krajevnih skupnosti Ig vedo, da je to le del programa njihovega prvega samopriskavka. Na zborih občanov, ki bodo prve dni aprila, bodo določili še časovni raspored financiranja in izgradnje objektov.

sj.

dobiti le običajnega mešanega blaga, kot v večini podobnih trgovin, ampak tudi krmila za živino in perutnino. To je krajanom tudi še kako potrebno. Trgovino ima v skrbi »Tabor« iz Grosuplje, ki je prostor tudi adaptiral, medtem ko je sama zgradba last KS. Le-to smo namreč odkupili in sicer deloma s prostovoljnimi prispevki krajanov, deloma pa s pomočjo občine Ljubljana Vič-Rudnik.

Dela ne manjka

Med poglavitne pridobitve, krajanji Pijave Gorice štejejo tudi vaški vodovod. Do tega so se dokopali že pred dobrimi petnajstimi leti, tam leta 1971, zdaj pa nameravajo omrežje razširiti še na ostale vasi, ki sodijo pod KS Pijava Gorica in ki so še vedno brez vode. V pripravi imajo že vso potrebno projektno dokumentacijo in bodo najbrž kmalu začeli z delom. Te vasi so še kako potrebne vodovodne napeljave, saj so še vedno odvisne le od zastarelih karnic.

Druga pomembna pridobitev, ki so jo dobili prav tako pred letom dni, pa je telefon. Tudi ta je plod njihovih lastnih žuljev, le da do priključkov seveda niso mogli priti vsi, ki so želeli. Trenutno premorejo v celi KS kakih 80 telefonskih števil, interesentov za telefon pa je še kakih 40. Nekateri teh so, kot pravijo, že plačali prvi obrok, zdaj pa čakajo, da se zgane še PTT.

S pomladjo so prišla tudi prva zunanja dela

»Tu vse stvari ne potekajo tako kot bi morale,« precej kritično razmišlja o tej zadevi Janez Jereb. »Pred dvema letoma, ko je bilo v gradnji omrežje, so nam na PTT obljubili, da so na voljo priključki še za 16 novih števil, ko pa smo pobrali denar od interesentov (prvi obrok), so nas, glej, obvestili, da je dejansko prostora le še za 3 številke. Kljub večkratnim urgencam se zadeva ne premakne z mrtve točke.«

Razširitev telefonskega omrežja je po čisti urbani logiki vzročno povezana s širjenjem samega kraja. Samo na zazidalnem otoku med cestama na Drenik in proti Smrjemu je v zadnjem času zrastle kar okoli 40 novih hiš, na lokacijsko dokumentacijo pa gotovo čakajo še novi interesenti. Sicer pa tu, kot pravijo, zemlja tako ali tako ni za drugega kot za gradnjo, saj je precej slabe kakovosti (IV kategorija) in kot taka pač ne predstavlja posebnih perspektiv za kmetijstvo. Nič čudnega torej, da le še redki krajanji vztrajajo pri čistem kmečkem delu, ampak si raje služijo zanesljivejši kruh v Ljubljani.

V prizadevanjih za posodobitev kraja, pa krajanji Pijave Gorice niso zatisnili oči tudi pri drugih potrebah. Tako so že pred dvema letoma asfaltirali 51 m ceste od vaške cerkve do trgovine, načrtujejo pa tudi še eno avtobusno postajališče v sami vasi (nasproti cerkve). Prav tako so z lastnimi sredstvi razširili tudi javno razsvetljavo, le da vsa svetlobna telesa ne gorijo tako kot bi bilo treba, ker je transformator že preobremenjen. Ko bodo drugo leto dobili nov transformator, pravijo, pa bodo tudi ta telesa zagorela.

Gasilci se modernizirajo

Po mnenju nekaterih je danes vas brez gasilskega društva kot števec brez varovalke. Pijavogorčani se tega še kako zavedajo, zato so tudi na tem področju kar najresneje pljunili v roke. Njihovo gasilsko društvo zdaj premore kar tri vozila: kombi, cisterno FAP in kombiniran dajc s požarno vodo. Cisterna jim pride še zlasti prav v sušnem obdobju, ko z njo dovažajo vodo ljudem v bližnjih krajih. Do vozil pa so se dokopali tako kot večina podobnih društev: s članarino, prispevki podpor-nih članov in samih krajanov ter Občinske gasil-ske zveze. Imajo obnovljen gasilski dom, ki pa mimo svojega osnovnega namena, nudi prostore tudi KS, mali šoli in domačemu KUD »Martin Krpan«. Mimo trgovine najvitalnejšim organom kraja torej, ki bodo jamčili, da se družbeno delo tu gori tudi v prihodnje še ne bo ustavilo.

BRANKO VRHOVEC

Po 97 letih je morala dobiti iškovarska šola novo ostrešje. Razen opeke, je v celoti prispevek krajanov Iške vasi, Iške in Gornjega Iga

DRENOVI KLINI SO ZDRŽALI 100 LET

Šola prestala zimsko preizkušnjo

O prostovoljnem delu, ki so ga opravili krajanji Iške vasi, Iške in Gornjega Iga na podružnični šoli v Iški vasi, smo se pogovarjali prav na dan, ko je praznoval Matija Tavželj, ki je razrezal les za ostrešje, 60. rojstni dan. Res s tem poročilom nekoliko zamujamo, a kljub temu naj najde prostor v našem časniku, saj so se krajanji KS Iška vas izkazali in dokazali, da jim šola danes ne pomeni nič manj, kot 1889 leta, ko so mladi iškovarji prvič prestopili prag domače šole.

»Osnovna šola »Ljubo Šercer z Iga je name-ravala izolirati strop v naši šoli,« je odprl prvo

stran gradbenega dnevnika predsednik grad-benega odbora Franc Intihar. Ker so hitro ugotovili, da ta poseg ne bi prinesel željenega rezultata, pa tudi ostrešje je bilo že zelo šibko, so krajanji preje navedenih vasi sklenili, da darujejo šolski zgradbi novo ostrešje in brez-plačno pokrijejo zgradbo z novo opeko. Ope-ko je seveda kupila ižanska šola.

»Kljub temu, da je bil čas največjih kmetij-skih del, smo kmetje posekali les. Matija Tavželj ga je razrezal in ga pripravil za nasaditev na starodavne zidove. A to je bilo mogoče šele takrat, ko smo vsi vaščani sneli staro streho, sneli stare tramove, ki so bilo povezani še z lesenimi drenovimi klini in sneli leseni strop. Potem pa so nastopili trije mojstri Anton in Ivan Žagar in Darko Pavlič. Ti so opravili vsa tesarska in krovna dela in skupaj z odraslimi in mladimi iškovarji in Iškariji ponudili zgrad-bi varno in močno streho, ostali mojstri pa trden strop in vsi skupaj prijetnejše pogoje za delo v tej mični podružnični šolski zgradbi ob vstopu v Iško vas.

»Prav veseli smo,« je v imenu vseh, ki so sedeli za mizo pri Škuljevih, dejal France, »da ima tovarišica Marija Horvat s sedmimi učenci in učenkami 1. in 2. razreda sedaj primerne pogoje za potek pouka.«

— sj —

Franc Intihar je bil predsednik gradbe-nega odbora za vaški dom in za podruž-nično osnovno šolo v Iški vasi

IZ KS MALČI BELIČ

S koncertom smo počastili dan žena

Osnovna šola Franc Leskošek-Luka v krajevni skup-nosti Malči Belič, je priredila koncert otroškega in mla-dinskega pevskega zbora, ki je bil 5. marca 1987 ob 18. uri v večnamenskem prostoru šole, v počastitev dneva žena.

V skoraj polnem prostoru je nastopil otroški pevski zbor pod vodstvom zborovodje Zinke Oven, ki je zapel

deset pesmi, in mladinski pevski zbor pod vodstvom zborovodje Barbke Sicherl-Kafol, ki je zapel štiri pesmi. Pri klavirju je bil profesor Borut Lesjak. Nastopile so še tri recitatorke in dve povezovalki programa.

Vsi izvajalci in pedagogi so morali vložiti dosti truda in časa, da je bil koncert brezhibno in pristrčno izveden. Poslušalci so navdušeni zapuščali koncert in izražali poh-valo izvajalcem.

S koncertom je bil dostojno počaščen spomin na dan, ko so padle prve žrtve na velikih ženskih demonstracijah 8. marca 1917 v Rusiji.

ZVONE GRČAR

Posnetek je iz Rakove Jelše, kjer delovna organizacija Hidrotehnik čisti in pogloblja odvodne jarke, ki so bili ponekod že prepolni in zaraščeni